

ЕМОТИВНІ ПРИКМЕТНИКИ У ПРОСТОРИ ХУДОЖНІХ ТЕКСТІВ

Мельничук Н. О.

кандидат філологічних наук,

асистент кафедри іноземних мов для природничих факультетів

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

вул. Коцюбинського, 2, Чернівці, Україна

orcid.org/0000-0002-8742-1670

n.melnychuk@chnu.edu.ua

Ключові слова: *емоція, емотивність, семантична структура, конотація, експресивність, оцінність, мовна картина світу.*

Системний підхід до вивчення лексики англійської мови викликає необхідність виявлення закономірностей функціонування її окремих компонентів. У сучасних дослідженнях із лексичної семантики застосування системного підходу у вивченні певних явищ надає особливої цінності результатам конкретних наукових розвідок у лінгвістиці. Власне врахування системності мови дозволяє проводити вивчення кожного семантичного об'єднання слів як невід'ємної частини загальної системи мови, що допускає можливість моделювання семантичних відношень у лексиці. У свою чергу, контрастивне дослідження елементів мови сприяє виявленню таких властивостей лексичної семантики, які відображають специфіку світобачення лінгвосоціумів, адже зміна парадигм окремих мовних одиниць уможливує розгляд деяких лексичних і семантичних явищ у новому світлі, а також пояснення особливостей їх функціонування у мові. Сучасна лінгвістична наука характеризується поживаленим інтересом до вивчення мови як соціокультурного феномену, а тому у центрі уваги багатьох лінгвістичних досліджень є людина та її роль в організації та використанні мови як засобу спілкування. Саме тут дедалі більше уваги приділяють емоційному фактору людини у мові, адже буття людини неможливо уявити без вираження нею емоцій у повсякденному житті засобами мови. У дослідженні особливостей функціонування ЛСП ад'єктивних емосемізмів як фрагмента англійськомовної картини світу цікавим видається спостереження за його спільними та відмінними рисами порівняно з індивідуально-авторською картиною світу письменника, яка відіграє важливу роль в антропоцентрично спрямованих лінгвістичних дослідженнях, адже її вивчення дає можливість розглянути світобачення народу – носія мови та його безпосереднього представника – людини. Аналіз особливостей художнього тексту, семантичний процес утворення якого є досить складним і неоднорідним за своєю природою, дозволяє виявити закономірності художнього мислення автора, яке розкривається через мову його текстів, відбір і художнє осмислення лексичних засобів із загальнонаціонального мовного фонду. Проблема є важливою для дослідження, адже емотивний прикметник характеризується складною семантичною структурою та виконує прагматичну функцію в мовленні.

EMOTIVE ADJECTIVES IN THE SCOPE OF ARTISTIC TEXTS

Melnychuk N. O.

Candidate of Philological Sciences,

Assistant Professor at the Department of Foreign Languages for Natural Sciences

Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University

Kotsiubynskyi str., 2, Chernivtsi, Ukraine

orcid.org/0000-0002-8742-1670

n.melnychuk@chnu.edu.ua

Key words: *emotion, emotiveness, semantic structure, connotation, expressiveness, evaluation, linguistic picture of the world.*

The system approach to the study of English vocabulary needs to identify the laws of functioning of its individual components. In the modern studies of lexical semantics the use of a systematic approach in investigating of a certain phenomena provides a special value to the results of specific linguistic explorations. Actually, taking into account the systematic language allows you to study every semantic association of words as an integral part of the general system of language which allows a possibility of modeling of semantic relations in the vocabulary. In turn, the contrasting study of the elements of language contributes to the detection of such properties of lexical semantics that reflect the peculiarities of lingual worldviews. The change in the paradigm of individual language units enables the investigation of some lexical and semantic phenomena in a new light, as well as the explanation of the features of their functioning in the language. Modern linguistic science is characterized by a vivacious interest in the study of the language as a socio-cultural phenomenon. Therefore the focus of many linguistic studies is a person and his role in organizing and using the language as a means of communication. In this case much attention is devoted to the emotional factor of an individual in the language, because everyday life of a human being can not be imagined without the expression of emotions with the means of a language. The study of the functioning of lexico-semantic field of adjectival emotive units as a fragment of the English language picture of the world interesting gives an interesting possibility to be observe its common and different features in comparison with the writer's individual picture of the world which plays an important role in an anthropocentrically directed linguistic research. This investigation gives an opportunity to observe the worldview of a nation – a bearer of the language and its immediate representative – a person. The analysis of the features of an artistic text (the semantic organization of which is quite complicated and heterogeneous by nature) allows you to identify the laws of the author's artistic thinking which is revealed through the language of his texts, his selection and his artistic comprehension of the lexical means from the national linguistic fund.

Постановка проблеми. Присутність емотивної лексики у тексті – досить поширене явище у сучасній художній прозі. Унаслідок виділення художнього мовлення як самостійного об'єкта дослідження воно дедалі більше привертає увагу лінгвістів і лексикологів, адже є своєрідним джерелом розвитку словникового складу мови. Значною мірою це зумовлено специфічними особливостями художнього повідомлення, яке спрямоване на суспільство загалом, тоді як нехудожнє повідомлення зорієнтоване на обмежене коло адресатів [1, с. 49]. Індивідуальний мовний світ виражається у мовленні окремого автора, а тому певному

письменнику властива система мовних засобів, що відображає індивідуально-авторську картину світу [2, с. 162]. Як зазначає М. Крупа [2], мовна картина світу кожного письменника вирізняється кількістю номінативних одиниць, змістом їхніх значень та іншими мовними явищами, які створюють як особливе уявлення про світ, так і власну мовну картину, що відповідає їхньому досвіду, умовам життя й особливостям психічного складу, інтелектуального розвитку й естетичних уподобань. Таким чином, зосереджуючись на антропоцентричному підході до вивчення мовних явищ і використовуючи здобутки суміжних наук, лінгві-

стична наука через дослідження індивідуальних стилів здійснює вирішення такого важливого завдання, як визначення взаємовпливу людини та мови [3, с. 110], адже у мові відображається різноманітність творчої пізнавальної діяльності людини як індивідуальної, так і соціальної, результати якої закріплюються у вигляді художніх текстів. Така тенденція не є випадковою, оскільки яскраво виражена антропоцентрична орієнтація сучасної теорії мови посилює увагу до тексту не тільки як до форми комунікації, але як і до культурно маркованої одиниці, якій властива естетична значимість семантичних зв'язків слів, зумовлена об'єктивним (відображення характеристик загальномовної системи у певну епоху) та суб'єктивним (відображення творчого світобачення автора, що виявляється у відборі мовного матеріалу) факторами.

Мета і завдання статті. Дослідження мовної картини світу письменника у контексті проблем емотивної лексики сприяє поглибленню уявлень про риси мовної особистості митця та місця його творчості у національній культурі. Мета цього дослідження полягає в установленні семантичних особливостей емотивних ад'єктивних одиниць в авторській картині світу та передбачає аналіз особливостей функціонування емотивних прикметників в англійській мові загалом і художніх текстах зокрема. Вивчення ад'єктивних емосемізмів у структурі художніх текстів дозволяє виокремити індивідуальні риси картини письменника, адже «авторська картина фіксує насамперед унікальність творчого суб'єкта: її індивідуально-особистісна складова частина визначає сутність тексту як витвору словесної майстерності <...> водночас, як і картина світу будь-якого індивіда, вона охоплює універсальне і національне» [4, с. 92]. Художні тексти визнаних авторів мають цінність не тільки для аналізу індивідуального процесу пізнання дійсності їхніх творців, але й для порівняння отриманої інформації. Вивчення специфіки мовних знаків через дослідження художнього мовлення письменника з урахуванням особливостей його індивідуально-авторської картини світу видається досить актуальним, оскільки художні тексти відображають неповторне авторське світосприйняття та ставлення до навколишньої дійсності крізь призму національного світобачення, прищепленого культурі певного соціуму.

Предмет та об'єкт дослідження. У художніх текстах ад'єктивні емосемізми є важливим компонентом мовної картини письменника, який характеризується особливістю семантичної та структурної організації, адже саме у них емотивні прикметники есплікуються та безпосередньо актуалізують свою емотивну семантику, утворюючи важливий компонент унікального і самобутнього художнього світу автора. Об'єктом цього дослідження є

ад'єктивні емосемізми в авторській картині світу, предметом – семантичний аспект емотивних прикметників. Мовна картина світу англійської письменниці Айріс Мердок була сформована під впливом її життєвих переконань, адже лексика, використана авторкою в емотивному значенні, відображає особливості тогочасного суспільства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Художній текст є системою мовних засобів, що слугують безпосереднім вираженням індивідуальних уявлень автора про навколишній світ, фрагментом його сприйняття світу, який безпосередньо втілюється у текстовому просторі, а тому розглядається лінгвістами як витвір, що «представляє реалізацію концепції автора, створену його творчою уявою *індивідуальну картину світу*, втілену у тканині художнього тексту за допомогою спеціально відібраних відповідно до задуму мовних засобів» [5, с. 224]. Отже, художній текст є відображенням індивідуально-авторської картини світу, її конкретною реалізацією, яка, у свою чергу, втілюється за допомогою мовних засобів, властивих певній мовній спільноті для вираження об'єктивного світу. Оскільки художні тексти будуються за загальними мовними законами, то вивчення характерної їм унікальності передбачає різнобічне дослідження їхньої складної природи та зосереджується на лексико-семантичних фактах, стилістичних прийомах та емоційній забарвленості матеріалу. Вибір засобів для репрезентації інформації у художньому тексті зумовлений їх значимістю для мовної особистості, адже саме він забезпечує відображення у контексті взаємодію авторського сприйняття дійсності, особистих знань і досвіду у вигляді цілісного фрагмента загальномовної картини світу. Саме тому виокремлення й аналіз ключових ад'єктивних емосемізмів у текстових джерелах дозволяє дослідити їхню роль в англійськомовній картині світу, в якій закріпилося найбільш релевантне уявлення носіїв мови про світ, адже аналіз мови художнього тексту не повинен здійснюватися з відривом від загальної мови, тому що за його допомогою можна виявити «повторне, що має характер загальномовного, <...> та неповторне, яке має характер індивідуального, що своєрідно переплітаються у структурі художнього тексту» [6, с. 11].

Айріс Мердок є знаковою постаттю, її творчість належить до сучасної англійської романістики, відзначається багатогранністю, складністю та неординарністю. У її різноманітних творах відображені теми самотності, нерішучості, тлінності існування, душевної порожнечі, любовних трикутників, нещасного кохання, відчуженості, егоїзму, страху, тобто теми людських стосунків, актуальні для англійського соціуму ХХ ст. Айріс Мердок визнана однією з найцікавіших письмен-

ниць нашого часу, адже, володіючи безсумнівним авторським талантом, особистісною цілісністю та прекрасним знанням життя, вона отримала міжнародне визнання за свою майстерність, інтелект, парадоксальність, фантазію, психологізм, мовну влучність, філософську спрямованість і широту бачення. Предметом творчого дослідження Айріс Мердок є суперечливий і складний внутрішній світ людини, світ людської душі, причому часто зображуване в її творах є частиною переживань самої авторки, адже «дійсність письменник пізнає, вивчає і представляє у художній словесності через призму свого Я <...> події, в яких письменник брав участь або повелінням долі опинявся серед них, почасти стають предметом художнього дослідження, оскільки важливим чинником світогляду митця виступають життєві обставини, які певною мірою корегують теми, погляди автора на світ, формують переконання, інколи впливають на вибір жанру чи форми» [2, с. 23–63]. Саме тому у своїх творах письменниця описує історії різних людей, зображаючи зміни їхніх життєвих позицій у зв'язку з обставинами, тож проблеми загальнолюдського значення зображені у її творчості на конкретних прикладах героїв.

У художніх текстах Айріс Мердок особливу роль відіграють одиниці мови, що виражають емоції, почуття, внутрішній світ людини, адже її романи поєднують у собі риси інтелектуально-психологічного та філософського жанрів, відображаючи складні та суперечливі характери персонажів на фоні моральних проблем, загальнолюдських цінностей. Відбираючи засоби із загального фонду англійської мови, письменниця відповідно до своєї цільової настанови використовує такі мовні елементи, які створюють найяскравіші емоційно-експресивні образи її героїв. Саме тому головне місце у творчості авторки займають емотивні прикметники, які есплікуються в її художніх текстах, безпосередньо актуалізуючи у них свою емотивну семантику й утворюючи важливий компонент її унікального і самобутнього художнього світу, адже надзвичайна увага до найтонших душевних переживань, переданих за допомогою емотивних прикметників, активізує переплетіння почуттів, емоційних переживань персонажів.

Дослідження ад'єктивних емосемізмів у структурі художніх текстів письменниці як фрагмента її МКС дозволяє есплікувати авторське світобачення, виявити специфіку мовних пріоритетів особистості й особливостей індивідуально-авторського слововживання письменниці. Аналіз співвідношення емотивних ад'єктивних елементів у їхньому реальному вживанні у сучасних художніх текстах, маркованих індивідуальністю творчого суб'єкта, відображає унікальність словесної майстерності авторки.

За своєю оцінною семантикою 1 390 ад'єктивних емосемізмів, ужитих у мовистилі письменниці, тобто у її індивідуально-авторській картині світу, які активно функціонують у таких відомих романах, як «Гарні та хороші», «Дзвін», «Дика троянда», «Море, море» та «Чорний принц», розподіляються на ад'єктиви позитивної, амбівалентної та негативної оцінки, причому останні значно переважають у художніх текстах авторки, що наочно демонструє діаграма (рис. 1).

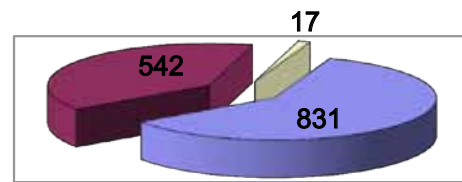
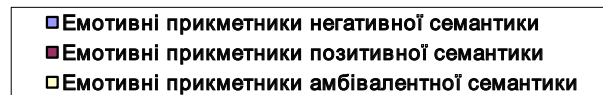

Рис. 1. Оцінна семантика емотивних прикметників у художніх текстах Айріс Мердок

Таким чином, порівняно з оцінною семантикою ад'єктивних емосемізмів загальної англійськомовної картини світу прикметники в індивідуально-авторській картині світу Айріс Мердок характеризуються також перевагою ад'єктивних лексем із негативною негативною оцінкою.

За нашим спостереженням, найуживанішими емотивними прикметниками, які використовує авторка для відображення емоційних станів її героїв, виявилися такі ад'єктиви, як *sorry* (390 слововживань), *dear* (293 слововживань), *terrible* (191 слововживання), *mad* (178 слововживань), *happy* (226 слововживань), *afraid* (213 слововживань), *poor* (172 слововживань), *glad* (159 слововживання), *frightened* (118 слововживань), *surprised* (95 слововживань), *funny* (93 слововживання), *pleased* (103 слововживання), *anxious* (89 слововживань), *upset* (86 слововживань), *gentle* (74 слововживань), *nervous* (69 слововживань), *unhappy* (68 слововживань), *dreadful* (67 слововживань), *confused* (64 слововживань), *jealous* (61 слововживання), *stupid* (61 слововживання), *violent* (60 слововживань), *innocent* (57 слововживань), *silly* (54 слововживань), *horrible* (52 слововживання). Ці емотивні одиниці є ключовими елементами художніх текстів письменниці, за допомогою яких вона реалізує свій ідейно-філософський задум, як ось багаторазове повторення емосемізму *happy* символізує радісний душевний стан героїні у такому контексті: *Octavian is happy and I'm going to make John happy. He's still worried about Octavian but he'll soon see that all is well, that all is perfectly*

Рис. 2. Порівняльний розподіл складників ЛСП емотивних прикметників

well, and then he'll settle down to be *happy* too. Now wonderful love is, the most wonderful thing in the whole world... We were both breast-fed babies with *happy* childhoods. It does make a difference. I think being good is just a matter of temperament in the end. Yes, we shall all be so *happy* and good too. [7, с. 65].

Стосовно семантично домінуючих одиниць, то у художніх текстах Айріс Мердок кожна частина ЛСП емотивних прикметників, тобто група як окремих його фрагментів, бере активну участь у творенні індивідуально-авторської картини світу письменниці, проте їхній розподіл є нерівноцінним, адже найвагомішим для авторки є почуття радості: кількість ад'єктивних емосемізмів, що виражають цю емоцію, є найчисельнішою у розглянутих художніх текстах, тоді як у межах загальнономовної картини світу вона кількісно поступається ЛСП із емосемою «Sadness». Проілюструємо це за допомогою діаграми (рис. 2).

У структурі художніх текстів Айріс Мердок емотивна ад'єктивна лексика виконує декілька функцій, які передбачають створення «емотивного змісту й емотивної тональності тексту» [8, с. 169]. Першою текстовою функцією емотивної лексики є описово-характеризуюча функція, що полягає у створенні психологічного портрета героїв твору. Так, у наступному прикладі за допомогою ад'єктивних емосемізмів описано суперечливий емоційний стан головного героя, котрий із сумом розмірковує про свого близького знайомого: *It was Arnold whom he loved and Arnold whom he hated, Arnold his own distorted image in the stream over which Narcissus leans eternally anxious, eternally enraptured. He admits, significant word, that there is something «demonic» in Arnold and also in himself.* [9, с. 167].

Крім того, емотивна лексика виконує інтерпретаційну й емоційно-оцінну функції, які відображають емоційну характеристику навколишнього світу, описаного в авторському тексті, де автор безпосередньо оцінює його. У наступному кон-

тексті головний герой змальовує Лондон, виражаючи у цьому описі свій емоційний стан пригніченості та стомленості власним життям: *The sun was shining and there was a dusty defeated smell of midsummer London: oily, grimy, spicy, melancholy and old.* [9, с. 73]. В іншому прикладі герой насолоджується красою морських хвиль, спостереження за якими дає йому змогу відчувати насолоду у поєднанні із сумом: *It gave me a gloomy fatalistic pleasure to observe the waves, as they rushed into that deep and mysteriously smooth round hole, destroy themselves in a boiling fury of opposing waters and frenzied creaming foam* [9, с. 171].

Однією з найважливіших функцій емотивної лексики у художньому тексті є інтенціональна функція, спрямована на розкриття внутрішнього емоційного світу образу автора. Завдяки таким прикметникам, як *false* та *empty*, які не є суто емотивними, однак відіграють вагому прагматичну роль у вказаному контексті, описано ставлення письменниці до мистецтва та її емоційний стан захоплення: *They live in the never-never land of art, all tricked out in Shakespeare's wit and wisdom, and mock us from there, filling us with false hopes and empty dreams.* [9, с. 115]. В іншому прикладі через метафору та за допомогою ад'єктивних емосемізмів *compartmental* і *hollow* авторка підкреслює особливості жіночої натури, що, можливо, притаманна і їй самій: *Ships are compartmental and hollow, ships are like women. The steel vibrated and sang, sang of the predatory women, Christian, Marigold, my mother: the destroyers.* [9, с. 44].

Задля створення відповідного художнього ефекту й емоційного впливу на читача письменниця використовує неодноразові повтори емотивних прикметників у певному контексті: *You stupid, horrible fool, said Miranda, and the tears were coming so fast now she could hardly speak, 'I hate you. I'd like to kill you. Putting your horrible hands on me. Stupid Australian fool. Everyone knows you're stupid, with your beastly common accent. Nobody*

likes you here, they just put up with you because they have to. You're boring and ugly and stupid and we all want you to go away. Go back to beastly boring Australia! [10, с. 145]. Іншим вдалим прийомом зосередження уваги читача на певній емоційній інтонації повідомлення є акцентуаційне виділення певної лексеми. У наступному прикладі авторка передає розлючений стан головної героїні за допомогою повторення та написання великими літерами центральної одиниці свого повідомлення: *Why can't you try! Oh God, how can you have been so cruel –...I'm not cruel. You're mad, you're MAD* [11, с. 138]. У такий спосіб, тобто графічно виділяючи лексему, авторка акцентує увагу читача на емоціях своїх героїв.

Безпосередній вплив автора на читача здійснюється також за допомогою емоційно-регуляторної функції емотивної лексики, адже за допомогою таких ад'єктивних емосемізмів, як *quiet, gentle* і *reflective* відображено позитивні зміни головної героїні; вони вжиті на протиположності прикметникам *harsh* та *anxious*, які описують попередні риси її характеру: *To my unspeakable relief I received, not the harsh anxious glare that I so much dreaded, but a new quiet look, gentle and reflective; and although she looked so sad yet she seemed younger, more like her old self, and also more alive, less apathetic, more intelligent. My confidence returned.* [11, с. 138]. Використання авторкою саме цих емотивних прикметників створює необхідний вплив на читача, допомагає створити задуманий нею необхідний для сюжету образ. В іншому прикладі нестерпні душевні муки героїні зображені за допомогою таких ад'єктивів, як *tormenting, menacing* та *acute*, адже саме вони розкривають цей багатостраждальний закоханий образ жінки: *Randall left a place for Felix and produced a state of affairs more immediately tormenting and menacing to her. But his disappearance, by making things more acute, brought them also, one way or another, nearer to their end...* [10, с. 156].

Художні тексти Айріс Мердок торкаються різноманітних питань і досліджують різні аспекти, такі як егоїзм, відчуженість, нездатність персонажів зрозуміти один одного, що яскраво відображено за допомогою емотивних прикметників, які виконують у текстах інтерпретаційну й емоційно-оцінну функції, тобто передають емоційну інтерпретацію світу у тексті, його оцінку: *All this bloody house we took so much trouble with, the bloody furniture, the garden, those fucking roses, pretence, pretence, pretence, I'd like to smash it all to pieces* [11, с. 139].

Художні тексти авторки надзвичайно насичені монологами, діалогами та спогадами, що безпосередньо відображають позицію оповідача як людини, котра осмислює сьогодення, відображене крізь призму минулого. Таким чином, за допомо-

гою ад'єктивних емосемізмів авторка описує дійсність, у якій проходить життя героїв, передаючи їхні думки і та почуття у реальному і духовному планах: *Mary, I'm so sorry. I feel what happened was my fault. I behaved in a silly insensitive way. I do hope you aren't upset. 'Upset – I'm frantic, thought Mary. I'm frenzied, I'm desperate. She said, 'No, no, don't worry. I'm afraid Pierce behaved abominably. I do hope Barbara wasn't too hurt.* [7, с. 56]. Залежно від художньої мети письменниці на свій розсуд змінює у тексті не тільки лексичне значення загальнозживаного прикметника *bound*, але і його семантичне забарвлення, а його вживання у контексті з іншими ад'єктивними емосемізмами створює цілісне авторське повідомлення: *She was spellbound, bound by a self-protective magic, which she had developed over the years to defend herself against the horrible pain of having married a foul insanely jealous bullying maniac* [11, с. 218].

Найбільш поширена тема творів Айріс Мердок – це світ кохання, у якому авторка представляє різних персонажів: добрих, людських і злих, демонічних, створює унікальні художні образи та спостерігає разом із читачем за психологічними нюансами їхніх взаємин. Неабияку роль у відтворенні психологічного портрета закоханих героїв безпосередньо відіграють ад'єктивні емосемізми: *There was something in their attitude which announced not only their happiness but their mutual dependence, their absolutely satisfactory relationship: he so burly, so masterly, so elegant, so protective, she so frail, so graceful, so trustful and submissive, so confidently loving. So bloody beautiful* [11, с. 112].

Таким чином, проведені семантичний, структурний і кількісний аналізи свідчать про ключовий статус емотивних ад'єктивних лексем у мовній картині світу Айріс Мердок, вони різняться оцінним семантичним наповненням і зв'язком з основними категоріями світовідчуття письменниці, такими як символічність, багатозначність і метафоричність.

Аналіз співвідношення елементів основних груп ЛСП емотивних прикметників на рівні словників та у реальному вживанні у сучасних художніх текстах показав, що склад досліджуваної лексики, отриманий шляхом вибірки з художньої літератури, значно бідніший за словниковий список за кількістю номінативних одиниць, проте значно переважає за різноманітністю слововживань.

Емотивні прикметники займають головне місце в індивідуальній мовній системі Айріс Мердок, є суттєвим компонентом мовної картини світу письменниці, що відрізняється особливістю семантичної та структурної організації. У реалізації ідейно-філософського задуму художніх текстів авторки значну роль відіграють ключові ад'єктивні емотивні лексеми, на основі яких можна

говорити про такі своєрідні риси творчості письменниці, як емоційний запал, глибокий психологізм і тонка іронія.

Висновки та перспективи подальших розробок. Семантична та структурна організація ЛСП емотивних прикметників в індивідуальній мовній системі Айріс Мердок дещо відрізняється від організації поля в англійськомовній картині світу: досліджувані тексти характеризуються індивідуальною специфікою, яка проявляється в особливостях уживання окремих лексем і у структурно-семантичному наповненні самого поля у межах художньої картини письменниці. До специфічних рис, що відрізняють семантичну та структурну організацію ЛСП емотивних прикметників в індивідуальній мовній системі Айріс Мердок, слід віднести нейтралізацію одних семантичних ознак та активізацію інших у межах ад'єктивних емосемізмів, амбівалентний характер центральних лексем, які пов'язані з полярними категоріями світобачення письменниці, такими як добро та зло. Емотивність як компонент семантичного змісту становить значний дослідницький інтерес, а тому перспективи подальших досліджень цього питання полягають у вивченні лінгвостилістичних особливостей англійських ад'єктивних емосемізмів і глибинному аналізі їх семантичної та словотвірної структури.

ЛІТЕРАТУРА

1. Шиманский В.С. О языковой интерференции в английском художественном тексте. *Вестн. Киев.ун-та. Романо-герм. филология*. 1992. Вып. 16. С. 49–51.
2. Крупа М. Лінгвістичний аналіз художнього тексту : посібник. 2010. 496 с.
3. Жайворонок В.В. Українська етнолінгвістика. Нариси : навчальний посібник. 2007. 262 с.
4. Щирова И.А. Текст в парадигмах современного гуманитарного знания : монография. 2006. 172 с.
5. Бабенко Л.Г. Концептосфера процессуально-событийного мира : универсальное, общенациональное и индивидуально-концептуальное пространство. *Слово в мировой культуре* : сборник докладов. 2003. Т. 2. С. 217–225.
6. Купина Н.А. Смысл художественного текста и аспекты лингво-смыслового анализа. 1993. 160 с.
7. Murdoch Iris. The nice and the good. URL: <http://www.twirpx.com/file/1105741/>.
8. Бабенко Л.Г. Лингвистический анализ художественного произведения. 2000. 340 с.
9. Murdoch Iris. The black prince. URL: <http://www.twirpx.com/file/1105608/>.
10. Murdoch Iris. An unofficial rose. URL: <http://www.twirpx.com/file/1105583/>.
11. Murdoch Iris. The sea, the sea. URL: <http://www.twirpx.com/file/1105843/>.

REFERENCES

1. Shimansky V.S. (1992.) About English interference in an English artistic text [O yazykovoj interferencii v anglijskom hudozhestvennom tekste]. *Bulletin of Kiev university*, Issue 16, P. 49–51.
2. Krupa M. (2010) Linguistic analysis of an artistic text [Linvistichnij analiz hudozhn'ogo tekstu]. *Guide for students*, 496 p.
3. Zhaivoronok V.V. (2007) Ukrainian ethnolinguistics. Essays [Ukrayins'ka etnolingvistika. Narisi]. *Manual*, 262 p.
4. Shirova I.A. (2006) Text in the paradigms of a comprehensive humanitarian knowledge [Tekst v paradigmah sovremennogo gumanitarnogo znaniya]. *Monograph*, 172 p.
5. Babenko L.G. (2003) The conceptsphere of process and event world : universal, public and individually conceptual space [Konceptosfera processual'no-sobytijnogo mira : universal'noe, obshchenacional'noe i individual'no-konceptual'noe prostranstvo]. *A Word in the World Culture: Collection of Reports*, Vol. 2, P. 217–225.
6. Kupina N.A. (1993) The notion of artistic text and aspects of linguistic sensual analysis [Smysl hudozhestvennogo teksta i aspekty lingvo-smyslovogo analiza], 160 p.
7. Murdoch Iris. The nice and the good. URL: <http://www.twirpx.com/file/1105741/>
8. Babenko L.G. (2000) Lingvistic Analysis of Artistic Composition [Lingvisticheskiy analiz hudozhestvennogo proizvedeniya], 340 p.
9. Murdoch Iris. The black prince. URL: <http://www.twirpx.com/file/1105608/>.
10. Murdoch Iris. An unofficial rose. URL: <http://www.twirpx.com/file/1105583/>.
11. Murdoch Iris. The sea, the sea. URL: <http://www.twirpx.com/file/1105843/>.